

כתובת בודדת בשדה חיטה - ובה המסר כולו

IRREVERSIBLE?

כבר הזכרנו, למזכה או לרעה. אז הבה ונחזה בכדורגל בפלוויזה.

אני מתפתה להשיב למילה האנגלית האחת בשתיים אחרות: **MY FOOT? IRREVERSIBLE!**

שום דבר אינו **IRREVERSIBLE!** אפילו חיינו עלי-אדמות הם **REVERSIBLE** מה שנוצר בירי אדם, בירי אדם לשנותו. מהי אמת-המידה האובייקטיבית. המונחת בידי המיתוס החדש הזה?

מדוע דווקא 100 אלף יהודים הופכים את השליטה הישראלית בגדה לבלתי-ניתנת לביטול? מדוע לא 87,284, למשל? או 342,736? לפי איזה חישוב נקבע המיספר השרירותי?

רוב המתנחלים החדשים בגדה המערבית וברצועת עזה הם ציניקאים גמורים, ההולכים לשם תמורת כסף. לא מעניין אותם הצדק של היהודים, ובוודאי לא הצדק של הערבים. מעניין אותם שאי-אפשר לקנות דירות בתחומי ישראל, ושקל לקבל דירה זולה מעבר לגבול. כמה מהם יישארו שם, כאשר ממשלת ארץ צונית-חברית תציע להם בבוא היום דירה בלופי אנגלים ואשרת-כניסה לארצות-העברית, בתוספת כרטיס ירוק קטן?

כאשר התמריץ העיקרי הוא תאוות-רבע ונחיות כלכלית, מהו הדבר שאינו ניתן לשינוי? האם העליה בשערי הבורסה היא **IRREVERSIBLE**? מי שהלך לשם בגלל הכסף, יחזור משם בגלל הכסף. כמו בימית.

אנחנו עוסקים כאן בתהליכים פוליטיים, ובתהליכים כאלה שולט ההגיון הפוליטי.

נכון, אם יהיו בגדה המערבית 50 אלף בותרים, אשר כריתת השלום פירושה לגביהם שיצטרכו לנטוש את דירותיהם - יוסיף הדבר 50 אלף קולות לרשימות לאומניות קנאיות. החל בימין הקיצוני וכלה בפאשיסטים. (להוציא, אולי, את הציניקאים הגמורים, ההולכים לשם מראש, מתוך חשבון שהפיצויים יהפכו אותם בבוא היום למיליונרים, לפי המתכונת של ימית.)

זה יקשה על מעמדם של רשימות מתונות בכחירות. אבל מה יש בכך שהוא בדיתי-הספק? נכון גם שפינוי המתנחלים משם יעלה הון-עתק, אבל הממשלה האמריקאית האווילית, הממנת כיום את כל ההתנחלויות האלה בכספיו של משלם-המיסים האמריקאי, תצטרך לשלם בבוא היום גם עבור פירוק ההתנחלויות. (המשך בעמוד 74)

החוקים שנוחקו, האדמות שהופקעו, העובדות, שנוצרו בשטח" והתוכניות שנוקמו. טוב לדעת, וטוב שמישהו ברק זאת באופן שיטתי. אילו הסתפק במלאכה זו, היתה באה עליו הברכה.

אולם בנבנישתי לא הסתפק בכך. הוא נתן למימצאיו כותרת נחרצת: IRREVERSIBLE.

אי-אפשר עוד לבטל את העובדות המוגמרות. יש לקבל אותן, איכשהו, ולהסיק מהן מסקנות. אולי צריכים עתה להיאבק על זכויות הפלסטינים בשטחים הכבושים כתושבי ישראל הגדולה.

כשמרכולת מחשבתית זו באמתחתו, נודד בנבנישתי לאורכה של הארץ וברחבי תבל, למען יידעו כולם: התהליך הוא **IRREVERSIBLE**. אין עוד מה לעשות. זהו זה. סוף-סמוך.

ולפעמים, בשעת רצון, הוא מרכך במיקצת את גורי הדין: התהליך עדיין אינו בלתי-הפיך לגמרי, אבל הוא יהיה כזה בעוד שנה או שנתיים. כאשר יישבו 100 אלף יהודים בדירותיהם המפוארות בגדה המערבית וברצועת-עזה.

אז אז יהיה באמת ובתמים **IRREVERSIBLE**. כי כך גזר האלוהים.

אם נאמרים דברים כאלה כדי להזעיק אנשים מריבצם, הרי הכוונה רצויה.

אליאס פרייג, ראש עיריית בית-לחם, משתמש בסיס-מה זו בנסינו להנחיל תחושה של דחיפות לראשי אש"ף, הרחוקים מזירת ההתרחשויות. קומה, עשו, הוא אומר להם בדרך זו, הומן אוזל. עת להחליט החלטות נועזות. עת להכריע.

וגם הרבה אנשים בישראל משמיעים קריאת-בהלה זו איש באוזני רעהו, או באוזני רעים זרים, כדי להגיד להם: קומו! פעלו! לפני שזה יהיה מאוחר מדי!

הי טוב, אבל זה מסוכן מאוד-מאוד. כי המילה האנגלית הזאת, בעקת הצליל הנחרק, משמיעה בסך-הכל השמעה הפוכה.

היא אומרת לבגין ולאשכנזי: מהרו! השלימו את המלאכה תוך שנה-שנתיים! הביאו עוד 50 אלף, עוד 100 אלף יהודים לגדה, בכל מחיר, בכל האמצעים - הבטחתם את קיום מלכות-ישראל השלישית לנצח-נצחים. היא אומרת להמוני המתנגדים בישראל: זה אבוד! איחרנו את המועד! בגין יהיה בשליטון בשנתיים הקרורות, הוא ישלים את המלאכה, ושוב לא יהיה ניתן לעשות דבר.

היא אומרת לרוב הדומם, שאינו מתנחל ואינו מתנגד להתנחלות: אין טעם לטרוח. אין טעם להחליט לכאן או לכאן. העניינים

תמזנה נראית כאילו נלקחה מסרט סוריאליסטי, אשר בוים בידי בימאי מטורף.

שהיחטה שליו. הגיבעולים הירוקים מתנדנדים אט-אט ברוח הקלה. כמה בדווים יושבים בשולי השדה ושוחים תה חוק, מקומקום חבוט שעמד על אש פתוחה.

באמצע השדה המוריק עומד גוש-בטון. חלקו העליון מפוצץ. יתכן שזה היה פעם בסיס של עמוד-השמל או עמוד-תאורה.

על הכתוב רשום בצבע שחור וזועק: "כאן ארדי-ישראל! לא נסוג!"

את האותיות האלה רשמה יד יהודית וזעמת לפני שנה. או עמדו כאן בתים, קאראוואנים. התנחלות שוקקת-חיים.

תושביה היו בטוחים בעצמם, כי מאחוריהם עמדה תנועה אדירה, ושרים בממשה, וקצינים בצבא. העוצמה, כך היה נרמה, היא עימם.

איזו ממשלה תעז להרים יד ולפרק התנחלות עברית? אין כזאת!

הרי מנחם בגין עצמו אמר לעורכי העיתונים המצריים, שביקרו אצלו בירושלים בינואר 1978, שכל ממשלה אשר תחליט לפרק התנחלויות בסיני תיפול מייד. ולגימני קארטר אמר בקמפ-דייוויד שלפני שיפרק התנחלות אחת יעקור את עינו ויכרות את ידו.

המתנחלים היו בטוחים בעצמם. מדי יום הגיעה אליהם תיגבורת. הם רשמו על עמודי-השמל את סיסמוריהם: לעולם לא נסוג!

והנה, אחרי שנה, נותרו כתובות אלה במעט בערות יחידה לכך שהם היו כאן איי-פעם.

ההתנחלויות נעלמו. אחרות הותירו אחריהן הריסות, שביניהן רועות העיזים השחורות ונחות גערות הבדווים. השאר מתכסה בשנה ברוכת-גשמים זו בחיטה ובעשב. זהו סיפור עתיק, המתחדש שוב ושוב: כובש בא וכובש הולך, והבדווים לעולם נשארו. הוא ועיזויו.

שקט פסטורלי שורר בצפון-סיני.

אחרונה מהלכת אימים נארץ מילה אחת. שהיא כה נוראה עד כי אין לבטא אותה בעברית.

ואפשר להעלות אותה על דלי-שפתיים רק באנגלית: **IRREVERSIBLE**.

כדומר: מעשה ששוב אי-אפשר לבטלו לעולם. תהליך בדיתי-הספק. נביא התורה הזאת הוא ידידי מירון בנבנישתי. הוא ערך מחקר מועיל על המתרחש בשטחים הכבושים.